

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement † קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

ברכות-הרואה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
נתקלה בבל - נתקלו שכניה, נתקלה שומרון - נתברכו שכניה. נתקלה בבל נתקלו שכניה, דכתיב (ישעיהו י"ד) ושמתיה למורש קפד ואגמי מים. נתקלה שומרון נתברכו שכניה, דכתיב (מיכה א') ושמתיה שמרון לעי השדה למטעי כרם וגו'.	רבי ירמיה בן אלעזר:											◊
הרואה אוכלוסי ישראל, אומר: ברוך חכם הרזים. אוכלוסי נכרים אומר: (ירמיהו נ') בושה אמכם וגו'.	ואמר רב המנונא:											◊
הרואה אוכלוסי ישראל אומר: ברוך חכם הרזים. שאין דעתם דומה זה לזה, ואין פרצופיהן דומים זה לזה.	תנו רבנן:											◊
בן זומא ראה אוכלוסא על גב מעלה בהר הבית, אמר: ברוך חכם הרזים, וברוך שברא כל אלו לשמשני.	[בן זומא]											◊
הוא היה אומר: כמה גיעות יגע אדם הראשון עד שמצא פת לאכול: חרש, וורע, וקצר, ועמר, ודש, וזרה, וברר, וטחן, והרקיד, ולש, ואפה, ואחר כך אכל, ואני משכים ומוצא כל אלו מתוקנין לפני, וכמה גיעות יגע אדם הראשון עד שמצא בגד ללבוש: גזו ולבן ונפץ וטוה וארג, ואחר כך מצא בגד ללבוש, ואני משכים ומוצא כל אלה מתוקנים לפני. כל אומות שוקדות ובאות לפתח ביתי, ואני משכים ומוצא כל אלו לפני.	[בן זומא]											■
הוא היה אומר: אורח טוב מהו אומר - כמה טרחות טרח בעל הבית בשבילי, כמה בשר הביא לפני, כמה יין הביא לפני, כמה גלוסקאות הביא לפני, וכל מה שטרח - לא טרח אלא בשבילי. אבל אורח רע מהו אומר - מה טורח טרח בעל הבית זה? פת אחת אכלתי, חתיכה אחת אכלתי, כוס אחד שתיתי, כל טורח שטרח בעל הבית זה - לא טרח אלא בשביל אשתו ובניו. על אורח טוב מהו אומר - (איוב ל"ו) זכר כי תשגיח פעלו אשר שררו אנשים. על אורח רע כתיב - (איוב ל"ו) לכן יראוהו אנשים וגו'.	[בן זומא]											◊
(שמואל א' י"ז) והאיש בימי שאול זקן בא באנשים אמר רבא ואיתימא רב זביד ואיתימא רב אושעיא: זה ישי אבי דוד שיצא באוכלוסא, ונכנס באוכלוסא, ודרש באוכלוסא.	[רבא ואיתימא רב זביד ואיתימא רב אושעיא]											■
נקיטין - אין אוכלוסא בבבל.	עולא:											■
אין אוכלוסא פחותה משישים רבוא.	תנא:											■
הרואה חכמי ישראל אומר ברוך שחלק מחכמתו ליראיו, חכמי אומות העולם - אומר ברוך שנתן מחכמתו לבשר ודם. הרואה מלכי ישראל אומר ברוך שחלק מכבודו ליראיו, מלכי אומות העולם - אומר ברוך שנתן מכבודו לבשר ודם.	תנו רבנן:											◊
לעולם ישתדל אדם לרוץ לקראת מלכי ישראל, ולא לקראת מלכי ישראל בלבד אלא אפילו לקראת מלכי אומות העולם, שאם יזכה - יבחין בין מלכי ישראל למלכי אומות העולם.	רבי יוחנן:											◊
רב ששת סגי נהור הוה, הוה קאזלי כולי עלמא לקבולי אפי מלכא, וקם אזל בהדיהו רב ששת.	[רב ששת]											◊
אשכחיה ההוא מינא אמר ליה: חצבי לנהרא, כגני לייא?												○
אמר ליה: תא חזי דידענא טפי מינך.	[רב ששת]											○
חלף גונדא קמייטא, כי קא אושא אמר ליה ההוא מינא: אתא מלכא.												○
אמר ליה רב ששת: לא קאתי.	[רב ששת]											○
חלף גונדא תניינא, כי קא אושא אמר ליה ההוא מינא: השתא קא אתי מלכא.												○
אמר ליה רב ששת: לא קא אתי מלכא.	[רב ששת]											○
חליף תליתאי, כי קא שתקא, אמר ליה רב ששת: ודאי השתא אתי מלכא.	[רב ששת]											○
אמר ליה ההוא מינא: מנא לך הא?												^ ○
אמר ליה: דמלכותא דארעא כעין מלכותא דרקינא דכתיב (מלכים א' י"ט) צא ועמדת בהר לפני ה' והנה ה' עבר ורוח גדולה וחזק מפרק הרים ומשבר סלעים לפני ה' לא ברוח ה' ואחר הרוח רעש לא ברעש ה' ואחר הרעש אש לא באש ה' ואחר האש קול דממה דקה.	[רב ששת]											! ○
כי אתא מלכא, פתח רב ששת וקא מברך ליה.	[רב ששת]											○
אמר ליה ההוא מינא: למאן דלא חזית ליה קא מברכת?												○
ומאי הוי עליה דההוא מינא?												^
חברויה כחליניהו לעיניה	איכא דאמרי:											!

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator													
		מאן דאמר		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ברכות-הרואה	מימרא	רב ששת נתן עיניו בו, ונעשה גל של עצמות.	ואיכא דאמרי:	!											נה.
		רבי שילא נגדיה ליהווא גברא דבעל נכרית.	[רבי שילא]			o		◇							נה.
		אזל אכל ביה קורצי בי מלכא, אמר: איכא חד גברא ביהודאי דקא דיין דינא בלא הרמנא דמלכא.				o		◇							נה.
		שדר עליה פריסתקא, כי אתא אמרי ליה: מה טעמא נגדתיה להאי?				o									נה.
		אמר להו: דבא על חמרתא.	[רבי שילא]			o									נה.
		אמרי ליה: אית לך סהדי?				o									נה.
		אמר להו: אין.	[רבי שילא]			o									נה.
		אתא אליהו, דאמי ליה כאיניש, ואסהיד.				o		◇							נה.
		אמרי ליה: אי הכי בר קטלא הוא				o									נה.
		אמר להו: אנן מיומא דגלינן מארעין לית לן רשותא למקטל, אתון - מאי דבעיתון עבידו ביה.	[רבי שילא]			o		◇							נה.
		עד דמעייני ביה בדינא, פתח רבי שילא ואמר: (דברי הימים א' כ"ט) לך ה' הגדלה והגבורה וגו'.	[רבי שילא]			o		◇							נה.
		אמרי ליה: מאי קאמרת?				^ o									נה.
		אמר להו: הכי קאמינא - ברוך רחמנא דיהיב מלכותא בארעא כעין מלכותא דרקינא, ויהב לכו שולטנא ורחמי דינא.	[רבי שילא]	!		o		◇							נה.
		אמרו: חביבא עליה יקרא דמלכותא כולי האי? יהבי ליה קולפא, אמרו ליה: דון דינא.				o		◇							נה.
		כי הוה נפיק, אמר ליה הווא גברא: עביד רחמנא ניסא לשקרי הכי?				o									נה.
		אמר ליה: רשע לאו חמרי איקרו? דכתיב (יחזקאל כ"ג) אשר בשר חמורים בשרם.	[רבי שילא]			o		◇							נה.
		חזייה דקאזיל למימרא להו דקרינהו חמרי, אמר: האי רודף הוא, והתורה אמרה: אם בא להרגך - השכם להרגו, מחייה בקולפא וקטליה.	[רבי שילא]			o		◇							נה.
		אמר: הואיל ואתעביד לי ניסא בהאי קרא - דרשינא ליה:	[רבי שילא]	o o				◇							נה.
		לך ה' הגדלה - זו מעשה בראשית, וכן הוא אומר (איוב ט') עשה גדלות עד אין חקר.				■		◇							נה.
		והגבורה - זו יציאת מצרים, שנאמר (שמות י"ד) וירא ישראל את היד הגדלה וגו'.				■		◇							נה.
		והתפארת - זו חמה ולבנה שעמדו לו ליהושע, שנאמר (יהושע י') וידם השמש וירח עמד וגו'.				■		◇							נה.
		והנצח - זו מפלטה של רומי, וכן הוא אומר (ישעיהו ס"ג) וזו נצחם על בגדי וגו'.				■		◇							נה.
		וההודו - זו מלחמת נחלי ארנון, שנאמר (במדבר כ"א) על כן יאמר בספר מלחמת ה' את והב בסופה וגו'.				■		◇							נה.
		כי כל בשמים ובארץ - זו מלחמת סיסרא, שנאמר (שופטים ה') מן שמים נלחמו הכוכבים ממסלותם וגו'.				■		◇							נה.
		לך ה' הממלכה - זו מלחמת עמלק, וכן הוא אומר (שמות י"ז) כי יד על כס יי'.				■		◇							נה.
		והמתנשא - זו מלחמת גוג ומגוג, וכן הוא אומר (יחזקאל ל"ח) הנני אליך גוג נשיא ראש משך ותבל.				■		◇							נה.
		לכל לראש - אמר רב חנן בר רבא אמר רבי יוחנן: אפילו ריש גרגיתא מן שמיא מנו ליה.				■		◇							נה.
		לך ה' הגדלה - זו קריעת ים סוף, והגבורה - זו מכת בכורות, והתפארת - זו מתן תורה, והנצח - זו ירושלים, וההודו - זו בית המקדש.	במתניא תנא משמיה דרבי עקיבא:	■				◇							נה.
		הרואה בתי ישראל, בישובן אומר - ברוך מצייב גבול אלמנה, בחורבנן אומר - ברוך דיין האמת. בתי אומות העולם, בישובן אומר - (משלי ט"ו) בית גאים יסח ה', בחורבנן אומר - (תהלים צ"ד) אל נקמות ה' אל נקמות הופיע.	תנו רבנן:											■ ◇	נה:

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ברכות-הרואה	מאן דאמר	[עולא ורב חסדא]												נה:
ממרא		[עולא]												נה:
עולא ורב חסדא הוו קא אזלי באורחא, כי מטו אפתחא דבי רב תנא בר חנילאי, נגד רב חסדא ואתנח.														נה:
אמר ליה עולא: אמאי קא מתנח?														נה:
אנחה שוברת חצי גופו של אדם, שנאמר (יחזקאל כ"א) ואתה בן אדם האנח בשברון מתנים וגו'	והאמר רב:													נה:
אף כל גופו של אדם, שנאמר (יחזקאל כ"א) והיה כי יאמרו אליך על מה אתה נאנח ואמרת אל שמועה כי באה ונמס כל לב וגו'	ורבי יוחנן אמר:													נה:
אמר לו: היכי לא אתנח? ביחא דהווי בה שיתין אפייתא ביממא ושיתין בליליא, ואפיין לכל מאן דצריך. ולא שקל ידא מן כיסא, דסבר: דילמא אתי עני בר טובים, ואדמטו ליה לכיסא קא מכסוף. ותו, הווי פתיחין ליה ארבע בבי לארבע רוחתא דעלמא, וכל דהווי עייל כפיין נפיק כי שבע. והווי שדו ליה חטי ושערי בשני בצורת אבראי. דכל מאן דכסיפא מילתא למשקל ביממא אתי ושקיל בליליא. השתא נפל בתלא, ולא אתנח?	[רב חסדא]													נה:
מיום שחרב בית המקדש נגזרה על בתיהן של צדיקים שיחרבו, שנאמר (ישעיהו ה') באוני ה' צבאות אפ לא - בתים רבים לשמה יהיו גדלים וטובים מאן יושב.	אמר ליה [עולא], הכי אמר רבי יוחנן:													נה:
עתידי הקדוש ברוך הוא להחזירן לישובן, שנאמר (תהלים קכ"ה) שיר המעלות לדוד הבטחים בה' כהר ציון, מה הר ציון עתיד הקדוש ברוך הוא להחזירו לישובו, אף בתיהן של צדיקים עתיד הקדוש ברוך הוא להחזירן לישובן.	ואמר רבי יוחנן:													נה:
חזייה דלא מיישב דעתיה														נה:
אמר ליה: דיו לעבד שיהא כרבו.	[עולא]													נה:
הרואה קברי ישראל אומר: ברוך אשר יצר אתכם בדין וזן אתכם בדין, וכלכל אתכם בדין, ואסף אתכם בדין, ועתידי להקימכם בדין.	תנו רבנן:													נה:
ויודע מספר כולכם, והוא עתיד להחיותכם ולקיים אתכם, ברוך מחיה המתים.	מר בריה דרבינא מסיים בה משמיה דרב נחמן:													נה:
קברי נכרים אומר (ירמיהו נ') בושא אמכם וגו'.														נה:
הרואה את חבריו לאחר שלשים יום אומר: ברוך שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה, לאחר שנים עשר חדש - אומר ברוך מחיה המתים.	רבי יהושע בן לוי:													נה:
אין המת משתכח מן הלב אלא לאחר שנים עשר חדש, שנאמר (תהלים ל"א) נשכחתי כמת מלב הייתי ככלי אובד.	רב:													נה:
רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע הוו קאזלי באורחא, פגעו ביה ברב חנינא בריה דרב איקא, אמרו ליה: בהדי דחזינך בריכינך עלך תרתי: ברוך אשר חלק מחכמתו ליראיו ושהחיינו.	[רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע]													נה:
אמר להו: אבא נמי, כיון דחזתינכו חשבתינכו עלואי כשיתין רבוון בית ישראל, וברכינא עלייכו תלתא, הנך תרתי וברוך חכם הרזים.	[רב חנינא בריה דרב איקא]													נה:
אמרו ליה: חכימת כולי האי? יהבי ביה עינייהו ושכיב.	[רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע]													נה:
הרואה את הבהקנים אומר ברוך משנה הבריות.	רבי יהושע בן לוי:													נה:
ראה את הכושי ואת הגיחור ואת הלוקח ואת הקפח ואת הננס ואת הדרניקוס אומר ברוך משנה את הבריות. את הקטע ואת הסומא ואת פתויי הראש ואת החגר ואת המוכה שחין ואת הבהקנים אומר ברוך דיין אמת.	מיתיבי:													נה:
לא קשיא, הא - ממעי אמו, הא - בתר דאיתליד.														נה:
דיקא נמי, דקתני דומיא דקטע, שמע מינה.														נה:
הרואה פיל קוף וקפוף אומר ברוך משנה את הבריות. ראה בריות טובות ואילנות טובות אומר ברוך שככה לו בעולמו.	תנו רבנן:													נה:
על הזיקון														נה:
מאי זיקין?														נה:
כוכבא דשביט.	שמואל:													נה:
נהרין לי שבילי דשמאי כשבילי דנהרדעא, לבר מוכבא דשביט דלא ידענא מאי ניהו. וגמירי דלא עבר כסלא, ואי עבר כסלא - הרב עלמא.	ואמר שמואל:													נה:
והא קא חזינך דעבר														נה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ברכות-הרואה	מימרא												
זויה הוא דעבר, ומתחזי כדעבר איהו.												!	◇
רב הונא בריה דרב וילון הוא דמקרע, דמגלגל ומחזי נהורא דרקיעא.	רב הונא בריה דרב יהושע:											!	◇
כוכבא הוא דעקר מהאי גיסא דכסלא, וחזי ליה חבריה מהך גיסא ומיבעית, ומחזי כמאן דעבר.	רב אשי:											!	◇
כתיב (איוב ט) עשה עש כסיל וכימה וכתוב (עמוס ה) עשה כימה וכסיל.	שמואל רמי:											;	◇
הא כיצד: אלמלא חמה של כסיל - לא נתקיים עולם מפני צינה של כימה, ואלמלא צינה של כימה - לא נתקיים עולם מפני חמה של כסיל.	[שמואל]											!	◇
וגמירי, אי לאו עוקצא דעקרבא דמנח בנהר דינור - כל מאן דהוה טריקא ליה עקרבא לא הוה חי.												■	◇
והיינו דקאמר ליה רחמנא לאיוב (איוב ל"ח) התקשר מעדנות כימה או משכות כסיל תפתח.												■	
מאי כימה?												^	◇
כמאה ככבי.	שמואל:											!	◇
דמכנפי	אמרי לה:											■	◇
דמבדרן.	ואמרי לה:											■	◇
מאי עש?												^	◇
יותא.	רב יהודה:											!	
מאי יותא?												^	
זנב טלה	אמרי לה:											!	◇
רישא דעגלא.	ואמרי לה:											!	◇
ומסתברא כמאן דאמר זנב טלה, דכתיב (איוב ל"ח) ועיש על בניה תנחם אלמא חסרה, ומתחזיא כטרפא דטריף. והאי דאולא בתרה - דאמרה לה: הב לי בני שבשעה שהקדוש ברוך הוא בקש להביא מבול לעולם, נטל שני כוכבים מכימה והביא מבול לעולם, וכשבקש לסתמה - נטל שני כוכבים מעיש וסתמה.												■	◇